

Nr 128.

Av herr **Olofsson**, om ändring i gällande bestämmelser angående rösträtten vid vägstämman.

Efter åtskilliga anmärkningar på väglagen från riksdagen tillsatte Kungl. Maj:t redan år 1911 en kommitté för revision av 1891 års väglag och nu efter tio års lång väntan hade man väl skäl till förhoppning om att det reviderade förslaget nu snart skulle ligga på riksdagens bord, men så tyckes ej förhållandet vara. Ännu lär det vara att vänta åtskilliga år, innan den föråldrade väglagen kan ersättas med en ny, mera förnuftig och tidsenlig lag.

Här i riksdagen har redan motionerats om väsentliga ändringar i lagen av mera provisorisk art i ytterligare förbidan på den stora reformen, men rösträttsbestämmelserna vid vägstämman ha ej vidrörts, vilken fråga enligt min mening är av stor betydelse i en hel del vägdistrikt.

52 § av lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet av den 23 oktober 1891 lyder:

»Röstvärdet å vägstämman beräknas efter vägfyrktal; ägande i distrikt, som omfattar mer än en kommun, de väghållningsskyldiga att å vägstämman låta sin talan föras genom av dem kommunvis å kommunalstämmor efter vägfyrktal utsedda ombud, vilka skola rösta för sin kommuns hela vägfyrktal, o. s. v.».

Detta är en rättsbestämmelse som saknar sin like och som gör att i många distrikt ett ombud utsett av en kommun med stort vägfyrktal dirigerar hela vägstämman. Består denna kommun av en övervägande del innehavare av in natura icke förpliktade vägfyrkar eller omvänt, att de till naturaunderhåll förpliktade äro i majoritet, så hava dessa grupper så olika intressen, att ett ombud utsett av den ena eller andra gruppen blir dominerande vid vägstämman och i många fall helt förrycker de frågor som skola behandlas.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 38 häft. (Nr 128—131.)

Av vad jag här anfört vågar jag vördsamt hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring av här ovan berörda lag, att ingen skulle få utöva rösträtt för mera än en tiondedel av vid vägstämman representerade vägfyrkar.

Stockholm den 21 januari 1921.

Johan Olofsson.
